

menligne med priser i udlandet, for det har jo ingen betydning for det prishop, der kommer i Danmark.

Så bad jeg bare ministeren om at bekræfte, at jeg har forstået det rigtigt, nemlig at der efterfølgende ingen mulighed bliver for at sammenligne priserne. Der skal man altså forud have gået og skrevet dem op eller brugt de 2 år, ministeren snakkede om, til at gå og lære priserne udenad.

Men mener ministeren i ramme alvor, at det, regeringen kan tilbyde forbrugerne, er, at forbrugerne skal gå rundt og lære alle priserne udenad og bruge de 2 år til det? Det kan da ikke være meningen. Derfor må det, hvis det skal hænge sammen, være sådan, at der bliver dobbelt prismærkning efter overgangen. Ellers må vi i hvert fald konkludere, at så bliver der et gevaldigt prishop. Det kan man forhindre ved at stemme nej. Det ville naturligvis også være det eneste fornuftige. Men jeg synes da, det er underligt, at man fra regeringens side forholder sig fuldstændig passivt til det her problem, som enhver kan se.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der bliver ikke et prishop, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Det kan ikke lade sig gøre. Og det handler ikke om, at den enkelte borger skal kunne sammenligne, hvad et glas fadøl koster i Bruxelles, og hvad et glas fadøl i Tivoli for eksempel koster. Det kan man godt gøre, men det er ikke det, jeg mener.

Jeg mener, at der er et marked i Danmark i dag. Der er fri mulighed for bagere, grønthandlere og forretninger i det hele taget til at konkurrere også på prisen, kvaliteten og alle mulige andre ting for at overtale kunderne til at bruge deres forretning. Dette system ophører ikke, fordi vi får en fælles valuta, euroen, i stedet for kronen. Det vil stadig væk fungere sådan. Det er jeg helt tryk ved.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2348

8) Til arbejdsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 2225 redegøre for, om sanktionerne over for folk, der blot en enkelt gang

udebliver fra en samtale på arbejdsformidlingen, står i et rimeligt forhold til forseelsen?«

Frank Aaen (EL):

Jeg tager udgangspunkt i det svar, jeg fik fra arbejdsministeren på spørgsmål nr. S 2225, hvoraf det fremgår, at hvis man glemmer at komme til en samtale hos arbejdsformidlingen, så kan man uden videre varsel komme ud for at have mistet først dagpengeretten, og for det andet får man at vide, at hvis man får kontanthjælp, er det kun mod tilbagebetaling, at man ikke har ret til dagpenge under barselorlov, og at man i øvrigt heller ikke har ret til børnepasningsorlov.

Mit spørgsmål til ministeren er, om ministeren mener, at den udformning af reglerne, som kan føre til et sådant resultat, har er en rimelig sammenhæng mellem forseelsen – at man har glemt en samtale hos arbejdsformidlingen – og så de økonomiske og sociale følger, som forseelsen i dag medfører.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Når spørgeren henviser til mit svar på spørgsmål nr. S 2225, går jeg ud fra, at spørgeren specielt tænker på den sanktion, at et medlem mister retten til dagpenge, indtil medlemmet har haft 52 ugers beskæftigelse inden for 3 år.

Jeg vil derfor indledningsvis præcisere, at denne sanktion kun finder anvendelse i forhold til medlemmer, der skal aktiveres i aktivperioden.

Sanktionen gælder desuden ikke for enhver udeblivelse fra et møde på AF. Sanktionen anvendes kun ved udeblivelser, der må sidestilles med et afslag, og kun ved udeblivelser fra et møde hos AF om udarbejdelse af eller revision af en individuel handlingsplan eller uddannelsesplan eller om afgivelse af et tilbud i henhold til en individuel handlings- eller uddannelsesplan.

A-kassen skal altid konkret vurdere, om udeblivelsen må sidestilles med et afslag. Hvis medlemmet forud for mødetidspunktet havde evne og vilje til at møde, men f.eks. blev udsat for et færdselsuheld, skal udeblivelsen ikke sidestilles med et afslag.

Det samme kan være tilfældet, hvis udeblivelsen f.eks. skyldes, at medlemmet har noteret en fejlagtig mødedato i sin kalender. I sådanne tilfælde vil det bl.a. indgå i bedømmelsen, hvor hurtigt medlemmet retter henvendelse til a-kassen, og om det er første gang, medlemmet udebliver, eller om det også er sket tidligere.